

ARTIKEL 41

Såfremt den stat, i hvis hænder beskyttede personer befinder sig, anser de i nærværende konvention omhandlede kontrolforanstaltninger for utilstrækkelige, kan den ikke tage sin tilflugt til strengere kontrolforanstaltninger end anvisning af tvungent opholdssted eller internering i overensstemmelse med bestemmelserne i artiklerne 42 og 43.

Ved anvendelsen af artikel 39, 2. stykke på personer, som skal forlade deres sædvanlige opholdssted i kraft af en afgørelse, der anviser dem tvungent ophold på et andet sted, skal tilbageholdelsesmagten så nøje som muligt lade sig lede af de retningslinier, der fremstilles i nærværende konventions III del, 4. afsnit vedrørende internerede personers behandling.

ARTIKEL 42

Der må kun gives ordre til internering af eller anvisning af tvungent opholdssted for beskyttede personer, hvis tilbageholdelsesmagtens sikkerhed gør dette absolut påkrævet.

Hvis en person gennem beskyttelsesmagtens repræsentanter frivilligt anmoder om internering, og hans forhold gør dette skridt påkrævet, skal han interneres af den magt, i hvis hænder han befinder sig.

ARTIKEL 43

En beskyttet person, der er blevet interneret eller har fået anvist tvungent opholdssted, er berettiget til snarest muligt at få en sådan afgørelse taget op til fornyet behandling af en kompetent domstol eller et administrativt råd, der af tilbageholdelsesmagten er nedsat med dette formål. Hvis interneringen eller det tvungne ophold opretholdes, skal domstolen eller det administrative råd med regelmæssige mellemrum og mindst to gange årligt tage sagen op til behandling med henblik på en ændring af den oprindelige afgørelse til fordel for vedkommende beskyttede person, såfremt omstændighederne tillader dette.